Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

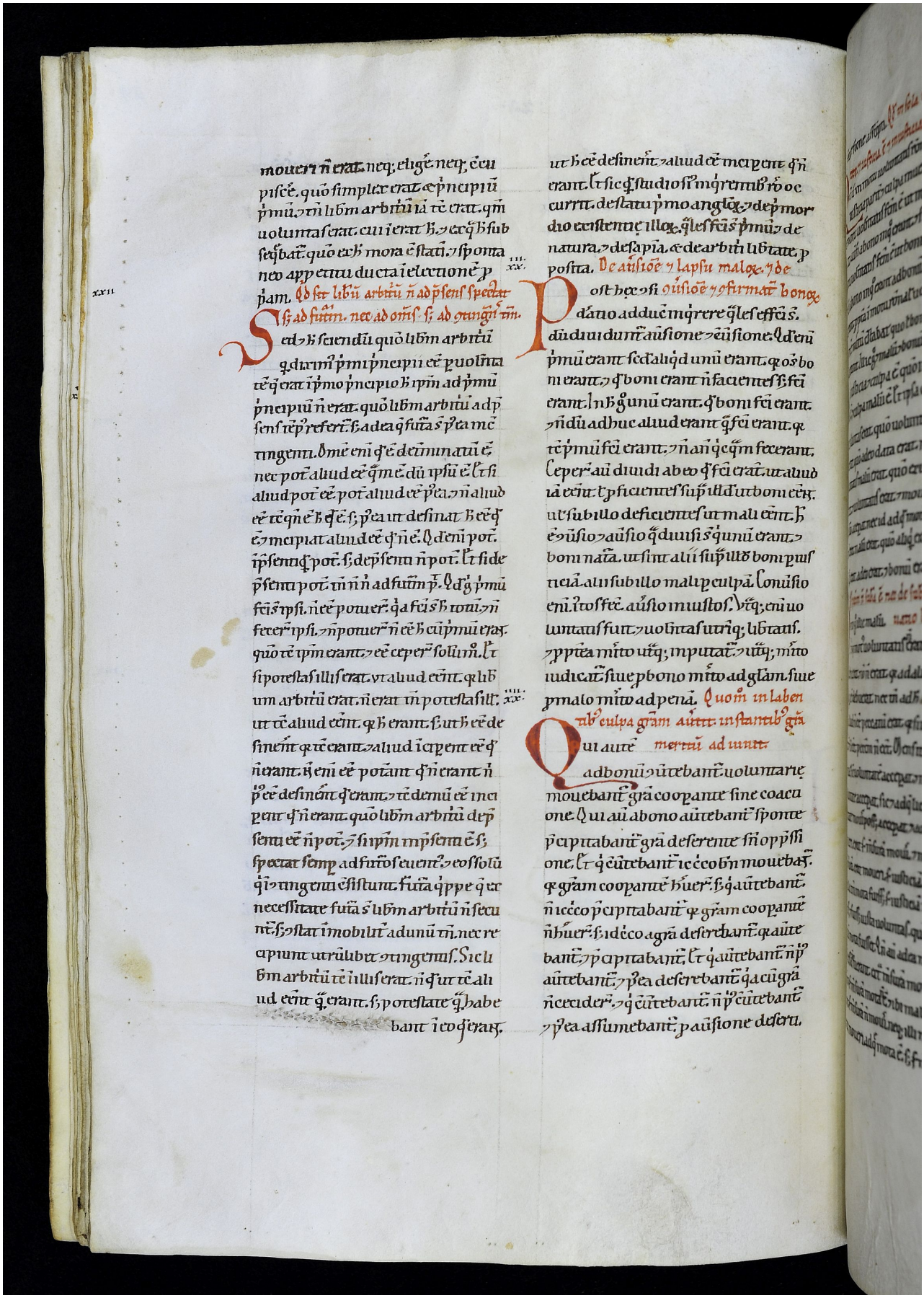

mouerī ñ erat. neq; eligēdo neq; ēcu
piscēdo. quō simpliciter erat cōcipiū
p̄mū. ⁊ tū libēm arbitrīū iā tē erat. qm
uoluntas erat. cui erat ēs. ⁊ ecq̄ ēs sub
sequēs bat. quō ecēs mora ēstatī. ⁊ spōta
neo appetitu ducta i electione ē p
pam. Qd ser libū arbitrū ñ ad p̄sens spectat
sed ad futūm. nec ad omīs. sed ad ordīnīū tūm.

xxii

Sed ⁊ sciendū quō libēm arbitrū
q.dirim p̄mi p̄ncipii ē p uolūta
tē q erat i p̄mo p̄ncipio ēs ipm ad p̄mū
p̄ncipiū ñ erat. quō libēm arbitrū ad p̄
sens tēp̄ refert. ēs adea q futūa s p̄ea mē
tingenti. ōmē enī q ē determinatū ē.
nec potest aliud esse q me ē dū ipsū ē. Et si
aliud potest esse potest aliud esse p̄ea. ⁊ ñ aliud
esse tē q ñ ē ēs. sed p̄ea ut desinat ēs esse q
ē. mutatur aliud esse q ñ ē. Qd enī potest
ipsentīq potest. sed p̄sentī ñ potest. Et si de
p̄sentī potest tūm ñ ñ ad futūm p̄. Qd q p̄mū
fēt ipsī. ñ esse potuerit. q a fūs ēs ēt. ⁊ ñ
fecerit ipsī. ⁊ ñ potuerit ñ esse ēs cū p̄mū erat.
quō tē ipm erant. ⁊ esse ceperit solūm. Et
si potestas illī erat. vt aliud esset. q libē
um arbitrū erat. ñ erat tūm potestas illī. xxi.
ut tē aliud esset. q ēs erant. sed ut ēs esse de
sinēt q tē erant. aliud i capere esse q
ñ erant. ēs enī esse potant q ñ erant. ñ
p̄ esse desinēt q erant. ⁊ tē demū esse inca
pere q ñ erant. quō libēm arbitrū de p̄
sentī esse ñ potest. ⁊ sīpm in p̄sentī ēs.
spectat semp ad futūos eventūs. eos solū
q ordīnīū ēsistunt. futūa q ppe q ec
necessitate futūa s libēm arbitrū ñ secu
ntur. sed stat i mobilīt ad unū tūm. nec re
cipiunt utrūlibet ordīnīū. Sic li
bēm arbitrū tē illī erat. ñ q ut tē ali
ud esset q erant. sed potestate q habe
bant i eo q erant.

ut ēs esse desinēt. ⁊ aliud esse incipiant q ñ
erant. Et sic q studiosī mīgrīū ro oc
currit. de statu p̄mo angelōr. ⁊ de p̄mor
dio existentīū illōr. q les fūs p̄mū. ⁊ de
natura. ⁊ de sapīa. cōcē arbitrī libertate p
posita. De aūsiōē ⁊ lapsu malōr. ⁊ de
post hōc ⁊ si oūsiōē ⁊ ofūrmatē bonōr.

xxiii

Pdāno adducēs mīgrīū q les effūs s.
dū diuīdunt aūsione. ⁊ oūsione. Qd enī
p̄mū erant sed aliq d unū erant. q o⁊ bo
nī erant. ⁊ q bonī erant ñ facientes ēs fūi
erant. In ēs q unū erant. q bonī fūi erant.
⁊ ñ dū adhuc aliud erant q fūi erant. q
tē p̄mū fūi erant. ⁊ ñ ant q cōm fecerant.
Cepere aūt diuīdi ab eo q fūi erat. ut aliud
iā esset. tp̄ficientes sup illū utrū bonī essent.
ut sub illo deficientes ut malī essent. Et
ē oūsio. ⁊ aūsio q diuisīs q unū erant. ⁊
bonī nata. ut sint alī sup illū bonī p̄ut
tē iā. alī sub illo malī p culpā. Con oūsio
enī i tōt fēt. aūsio in multos. Vtq; enī uo
luntatis fuit. ⁊ uolūtas utrīq; libertatis.
⁊ p̄ p̄ea mīto utq; imputat. ⁊ utq; mīto
iudicat. siue p bono mīto ad glām. siue
p malo mīto ad penā. Quōm in laben
tib culpa grām auīt. in stantib grā
mertūī ad unīt.

Qui autē
ad bonū ⁊ ūtebant. uoluntarie
mouebant. grā cooperante sine coacti
one. Qui aūt ab bono aūtebant sponte
p̄cipitabant. grā deserente sī oppōsī
one. Et q cūtebant ice eo ēs mouebat.
q grām cooperantē hūerīt. ēs. q aūtebant.
ñ ice eo p̄cipitabant. q grām cooperantē
ñ hūerīt. ēs. id eo a grā deserebant. q aūte
bant. ⁊ p̄cipitabant. Et q aūtebant ñ p
aūtebant. ⁊ p̄ea deserebant. q a cū grā
ñ ceciderīt. ⁊ q cūtebant. ñ p cūtebant.
⁊ p̄ea assumebant. p aūsione deseru.